

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Občni zbor slovenskega društva v Mariboru, dne 6. septembra t. l.

(Konec.)

Na to poprime g. M. Vošnjak besedo ter pravi: Misel, da naj skušamo s konservativci v Gradci v zvezo stopiti, menda ni bila slaba; če se tudi razmere neso tako razvijale, kakor smo se nadejali, moramo vendar upanje imeti, da znabiti se bo v prihodnji sesiji v Gradci stvar na boljše zasukala.

Tudi jaz ne vem odgovora na vprašanje: „česa mi iščemo v Gradci?“ Tukaj mi ne bomo nikdar nič dosegli. Kar se tiče državnega zbora, naslikal nam je g. Raič prav drastične slučaje, ki so se godili pod vladno, katera bi rada veljala kot pravična vsem narodom. Človek ne vé, ali bi se jezil ali smijal ravnopravnosti, kakor jo razumevajo na Dunaji. Misel jugoslovanskega kluba dozdeva se mi jako važna, znabiti bode prihodnjic se pokazalo, da je ona jedino prava za naše razmere, stvar bode pa nekoliko težavna. Piše in govori se, žalibože opravičeno, o tako zvanej kranjskej politiki. Dokler se naši bratje na Kranjskem ne bodo privadili tirati slovenske politike, dokler se oni na Dunaji ne bodo nam pridružili, ne vemo, kako bomo Slovenci kaj dosegli. V političnem oziru nesmo nič na boljšem, ali tudi v drugem naša „konservativna“ vlada svojih obljub ni spolnila. Kaj se je izvršilo za kmete? Nič! — Še težja bremena so se naložila kmetom, — dočim meščani vedno mehkeje ležijo.

Na petrolej se je naložil davek, na plin ne; na zemljišča se nakladajo vedno novi davki, borska pa se ne obdači. Videti je, da se vlada bogatinom neče zameriti. (Živahno odobravanje!)

Z ozirom na predstoječe govore predlagata se sledeči dve resoluciji:

1. „Slovensko politično društvo izraža svoje prepričanje, da je neobhodno potrebno, da slovenski državni poslanci, ako za svoj narod, bodisi v narodnem, bodisi v gospodarskem oziru v državnem zboru hočejo kaj doseči, morajo v družbi z ostalimi jugoslovanskimi poslanci osnovati posebno zvezo, iz česar pa ne sledi potreba, da izstopijo iz Hohenwartovega kluba.“

2. Najnovejša naredba učnega ministerstva ne zadostuje opravičenim zahtevam slovenskega ljudstva glede slovenskega učnega jezika na Mariborski pripravnici. S štirimi učnimi urami na teden iz slovenščine se učenci ne naučijo potrebnih tehničnih izrazov, in se vendar neprilичno nasproti drugim učencem obložijo. Naj se torej ukrene:

- a) da se jedna ura pouku iz nemščine odvzame in pouku slovenščine doda, tako, da bodo za nemški, kakor za slovenski jezik tri ure na teden odločene;
- b) da bi se predavalo nekaj predmetov v slovenskem jeziku, recimo veronauk, metodika, naravoslovje, poljedelstvo in matematika;
- c) da bi se v onih predmetih, ki bi se še naprej učili v nemščini (pedagogika, zemljepisje, zgodovina, telovadba), podajali terminologični izrazi tudi v slovenskem jeziku, naopak bi se pa naj učila v predmetih s slovenskim učnim jezikom tudi nemška terminologija.

Obe resoluciji se soglasno vsprejmeta.

Konečno oglasi se še deželni poslanec g. Jerman, rekoč:

Slovenske glavne zahteve so občno znane, bile so razglašene po taborih, resolucijah in spomenicah. Pa nasvetoval bi še, da se še terja, naj se razglašila v Graškem uradnem listu (Grazer Zeitung) tudi v slovenskem jeziku prinašajo, ta list je uraden list, pa nas popolnem prezira.

Iz lista ne bi nikdo spoznal, da nas je nekaj Slovencev na Štajerskem. Narodu se naj govori uradno v njegovem jeziku in tako do njega, ne samo do Nemcev. Če kje toča pobije, če Szegedin voda preplavi itd. pošiljajo se pozivi za nabiranje milodarov tudi v slovenskem jeziku, takrat znajo slovenski, sicer pa ne. „Laibacher Zeitung“ prinaša uradne vesti deloma tudi slovenski. To je principijelno važno. Naj tudi nemški prebivalci vedó, da so tudi Slovenci v tej deželi.

Pri nas manjka knjig s postavami v slovenskem jeziku, kar je postav, se dobivajo samo v nemščini.

Državni zakonik (in deželni?) se sicer razpošilja tudi v slovenskem jeziku, ali taki listki se poz izgube. Kadar je treba postavu pogledati, pa je ni moči dobiti; n. pr. občinska postava, ki bi jo mo-

ral vsak občinski odbornik, predstojnik poznati in bi jo moral imeti, se ne dobi za noben denar. Pri Nemcih se take postave dobé, pri nas pa ne, in če se dobi, je neprimerno draga; n. pr. ribarska postava velja v nemškem jeziku 15 kr., slovensko-nemška pa 58 kr. Ljudstvo se mora z zadržanjem postav seznanjati. Sedaj pride ljudstvo vse prepogostem v kazni, pa izve, da je kaj kaznjivega, kaj prepovedanega storilo ali zapovedanega opustilo, še le, ko je tega ali onega kazni zadela. Potem pa ni moči slovenski uradovati, ker ni postav. Dolžnost postav razglašati ima vlada, vladna dolžnost je torej tudi skrbeti, da se take knjižice pri dvornej in državnej tiskarni tiskajo tudi v slovenskem jeziku, da bode potem moči take postave in sicer po nizke ceni dobiti.

Še neko prošnjo bi imel: Vsak, ki ima kaj upliva pri občinskih odborih ali šolskih svetih, naj ga porablja, da se slovenski uraduje. Dokler se ne bode začelo splošno slovenski uradovati pri občinah, šolskih svetih itd., tako dolgo bode vlada rekla: Vam ni resnica z Vašimi narodnimi terjatvami. Posebno pa naj delajo odvetniki in notarji, pisma, uloge itd. v slovenskem jeziku. Če odvetnik sam ne more, naj vzame v službo slovenskega koncipijenta, če v jedni pisarni začnejo slovenski uradovati, prisilili se bodo polagoma tudi drugi. Priporočam pri vsakej priliki narod poučevati in mu priporočati, naj zahteva slovenska pisma, uloge in odloke pri odvetnikih, notarjih in sodnijah. Stavim pa sledeči predlog:

„Odbor slovenskega društva se pooblašča vse potrebno učiniti, da se vsa uradna razglasila v „Grazer Zeitung“ tudi v slovenskem jeziku objavljajo, in da se deželne in državne postave v knjižicah tudi v slovenskem jeziku tiskajo in prodajajo.“

Predlog se z občinam odobravanjem vsprejme.

Dr. Geršak omenja, da slovensko uradovanje že gre, če je le kaj dobre volje. Pri nas se uraduje skoraj vse slovenski; v moji pisarni imamo 91 % slovenskih pisem in le kakih 9 % nemških. Kar se naših občin tiče, uradujejo od 33 občin Ormožkega okraja razen jedne (Ormož) vse slovensko. Ravno tako imamo pri okrajnem zastopu. Mi razpravljamo slovenski pri občinah in odborovih sejah, zapisniki so slovenski, uloge torej vse slovenske, le tu in tam pride kaka nemška uloga. Po-

LISTEK.

Potopisne arabeske.

XVII.

Kakor vidite, gospod urednik, Fruška Gora je postala zá-me pravi circulus vitiosus! Dva meseca že plešem okrog nje, pa ne morem dalje! In če tudi jo ostavim: kakor se obrnem, pa mi je zopet pred očmi! Prišedši v Rumo, dospel sem zopet v njeno obližje!

Trgovišče Ruma nahaja se namreč, kar Vam pove vsak zemljovid, na južnem podnožji prevečkrat že imenovane Fruške Gore — no, ipak še precej daleč tu doli na polji, da imate v goro še dobri dve uri hodá! Da pa Ruma ni kar si bodi, da-si je le preprost trg, razvidite iz tega, da ima kakih 1500 hiš in okoli 10.000 prebivalcev ter četvorico cerkvá: tri pravoslavne, ali kakor jim tukajšnje ljudstvo pravi: srbske in pa jedno katoliško, v dokaz, da so ondu Srbi v večini.

Trg Vam ima kaj ugoden položaj tu na širnem, planem polji! Vzgrajen je, kakor se mu vidi

na prvi pogled, po skupnem načrtu ter opredeljen v široke, ravnočrtne in pravokotne se križajoče ulice, po katerih so nasajene ob obestranskih pomostih bujnocvetne akacije. Najlepša je glavna ulica, na sredini trga, z juga na sever, kjer imate stopati od jednega konca do drugega cele tri četrt ure! Ondu so najznamenitejše zgradbe: katoliška in pravoslavna cerkva, šola, dvor grofa Pejačevića, bivšega bana hrvatskega in mnoga lepa zasebna poslopja — vsa zidana v modernem slogu in lično obojana. Tu imate lekarno, eleganten hótél z velikansko restavracijo in „kafano“, razne „gostionice“, množico „dućánov“ (štacun) z manufakturnim, kolonijalnim in specerij-skim blagom kakor tudi prodajalnice narodne obleke ter raznovrstne rokodelske delavnice. Šetajočemu se po tej ulici gori in doli, neprezirna sta Vam po teh krajih neobičajna zvonika, onih dveh tu stoječih cerkev: oba imata namreč nisko, na štiri vogle razploščeno streho, kakor na Laškem. Vender to ni morda kak poseben zlog, temveč dotični strehi so Rumci napravili le za silo vsled — požara.

V Rumi je poleg občinskega urada, sedež podžupanije Rumske. Tu se uraduje vse srbski. Sploh

pa so vrli Rumci zavedni in odločni Srbi, ki svoje narodnosti ne prodajo za vsako peno sladkih obljub, kakor Vaši prožni Slovenci. Pri nedavnih volitvah v narodno-cerkveni sabor izvolili so poslancem skrajnega radikalca, Jašo Tomića, urednika „Zastavá“. Tu se Vam Nemec ali pa Madjar ne moreta udomaćiti in isti čivut, ki se utihotapi sicer v vsak najskrivnejši kotiček, borí se tukaj z živahno konkurenco energičnih srbskih trgovcev, ki mu izpodbijajo noge o vsaki priliki. Seznanil sem se tukaj z nekaterimi mladimi inteligentnimi trgovci ter slišal od njih cele litanije kupčijskih zvijač, s katerimi Srbi paralizirajo židovsko oderuštvo.

Iz Rume, kjer sem prebil tri vesele dni, pomaknil sem se zopet nekoliko višje sem gori pod Fruško Goro, in to v Irig, prijazni trg na prisojnem brdu, Rumi na severu.

V srednjem veku je bil Irig znamenito in prostrano selišče. Leta 1225. je utemeljil v njem pečuski škof Bartolomej Pavlinski samostan, kateri je stal še l. 1539. za Sremskega škofa Brodariča. Toda divji Turki so ga pozneje porušili, da mu zdaj ne najdete niti sledú.

šljamo pa tudi v slovenščini uloge v Gradec in na Dunaj, pa se vsprejemajo in rešijo.

Če vsi tako delajo, gre lahko, ako pa le je den začne in tako dela, potem ga začnejo preganjati, da bi ga zadušili. Spoštujmo sami vsi slovenski jezik, ter mu priznavajmo sami pravice v javnem življenju in potem vspehi ne bodo izostali. (Odobranje.)

S tem je bil dnevni red dovršen in predsednik zaključil zborovanje s trikratnimi živjoklici na presvetlega cesarja.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 12. septembra.

19. t. m. snide se na Dunaji odbor petindvajseterih, kateri ima pripraviti predloge, kako naj se organizuje levica v novem **državnem zboru**. 21. t. m. snidejo se vsi levičarji v posvetovanje o tej stvari. Kakor se domneva, krajna nemška stranka ne bode hotela odjenjati od svojega predloga, da se osnuje poseben nemški klub. Debate v novem državnem zboru obetajo biti jako burne. Kroz in tovariši, katerih bode v novem državnem zboru celi dve dvanajstotici, bodo že skrbeli za škandale v zbornici. Poslednje izgrede na Českem hoče levica posebno uporabiti v državnem zboru za svoje namene. Zopet bomo slišali znane pritožbe o zatiranju nemštva. — Gospodska zbornica snide se tudi 22. t. m. V kratkem bosta imenovana predsednik in podpredsednik gospodske zbornice.

Poročalo se je nedavno, da **deželni zbori** letos ne bodo sklicani. To je pa napravilo veliko nevoljo mej avtonomisti, zlasti mej Čehi. Avtonomisti želé, da bi se deželnim zborom dale večje pravice. Ko je vlada videla, kako nevoljo je ta vest vzbudila, se je premislila in sklicala bode deželne zbornice koncem novembra, ako bode le mogoče do tistega časa končati zborovanje delegacij. Kolikor bode mogoče, se bode pospešilo zborovanje državnega zbora in delegacij, da se pridobi čas zborovanju deželnih zborov.

Na predlog dr. Zeithammerja sklenil je **česki** deželni odbor predlagati deželnemu zboru dotacijo 150.000 gld. za popravilo gradu Karlov Tyn. Zaradi daljših dotacij se bode pogajalo še z vlado, ker je ta grad lastnina krone.

Vnanje države.

Nemško-španski spor še vedno zavzema prvo mesto v vnanji politiki. Bivši člani prejšnje liberalne španske vlade so neki sklenili zastran Karolinskih otokov sledeče: 1. Liberalna stranka zmatra prisvojenje Japa od strani Nemčije za objavo vojne, na katero mora Španija takoj odgovoriti s tem, da izroči nemškemu zastopniku njegove papirje, svojega poslanika pokliče iz Berlina in drugim vlastim objavi dejanje izdajstva, katero je izvršila Nemčija. 2. Liberalna stranka se nadeja, da bodo vodili kralja posvečeni interesi domovine in da bodo vsi popustili strankarske prepire in se združili, ko je treba braniti domovino. 3. Liberalna stranka misli, da sedanja vlada vsled njenih napak ne more postopati s tisto energijo in odločnostjo, kakeršno zahteva sedanji položaj. Vendar bode liberalna stranka podpirala vse naredbe vlade, katere imajo namen, deželi pridobiti zadoščenje, če bodo le dovolj hure in odločne. 4. Ko bi bila liberalna stranka poklicana na krmilo, prevzela bode vlado s sledečimi pogoji: Nemškemu zastopniku v Madridu izročé se njegovi papirji; generalnemu kapitanu na Filipinah se dá ukaz, združiti vojne in trgovske ladije, zbrati vse sile, da Nemcem, če treba, s silo iztrga otoke, kateri se poseli in zopet ustanovi pravice španske ali pa častno in slavno podleže proti močnejšemu sovražniku. — Sicer je pa vedno več upanja, da

se ta spor reši mirnim potom. Na obeh straneh se kaže velika prijetljivost. Vest, da je Španija izrekla svoje obžalovanje Nemčiji zaradi napadov na nemško poslanstvo v Madridu, je bila sicer malo prenačljiva, a zgodilo se bode to v kratkem. Tudi španska vlada ne misli naravnost odbiti nemškega predloga, da se ta stvar izroči kakemu razsodniku, samo izjavila bode, da bi jej bilo ljubše, da se to ne zgodi, ker se temu upira javno mnenje na Španskem. Nemški vladni listi pa že tudi pripravljajo pot, da se bode Nemčija v tej zadevi lahko umaknila. Zatrjujejo, da je ohraniti svetovni mir, glavni smoter nemške vlade. Karolinski otoki neso vredni, da bi se zaradi njih začela kaka vojna, če bi tudi imeli za nemško trgovino kaj vrednosti. Podobnih otokov ne manjka v obližji Karolinskih otokov Nemčiji, da jih lahko zasede, ne da bi kaka vlast kaj temu oporekala, in bodo ravno tako prav služili za postajo nemške pomorske vožnji in trgovini, kakor bi Karolinski. — Nevarnejši, kakor vnanji je pa notranji položaj Španije. Vlada se vedno bolj odtuja narodu. Liberalne liste, kateri ščujejo proti vladi in Nemčiji, pridno konfiskujejo, pa to le povzdiguje nevoljo mej narodom. Tudi mej vojsko je mnogo nevoljnežev. V Madridu se je že bil začel punt v neke vojnašnici, pa se je še pravočasno zatrl. Celo rojalistični generali in admirali izjavljajo, da je notranji položaj krajno nevaren.

Ker Prusija tako neusmiljeno iztirava Poljake, je več poljskih vlastelinov v **Rusiji** odpustilo vse svoje nemške slugé in nemškim najemnikom odpovedalo najemniške pogodbe. Poljski obrtniki in trgovci pa odpovedujejo trgovske zveze z Nemci.

Sedaj, ko nemško-španski spor obrača nase vso pozornost, je svet že skoraj pozabil, da je še kako **afgansko** vprašanje, ki je pred nekaterimi meseci vznemirjalo vso Evropo. Kakor se iz Londona poroča, je ta zadeva že skoro poravnana. V kratkem podpisajo se od obeh strani dotični zapisniki. Čez dva meseca začneta pa obe mejni komisiji svoje delo, ki bode trajalo kakih osem ali deset mesecev. Načelnik ruske komisije bode najbrž polkovnik Kulberg, ki je sedaj pri generalnem štabu na Kavkazu, angleške pa polkovnik Ridgway. Spor zaradi Afganistana bode tedaj kmalu popolnem pozabljen, ako obe mejni komisiji ne prideta navskriž, kar je še prav lahko mogoče. Mogoče je pa tudi, da kaka premena vlade v Afganistanu, ali pa kak prepir mej raznimi plemeni v srednji Aziji zopet vso stvar sproži znova. Da je to mogoče, dobro čutijo v Londonu, zategadelj pa tako skrbé, da se seveda indijska meja dobro utrdi in da se vojna moč v Indiji, kolikor se da povekša.

Nemški državni zbor skliče se sredi meseca novembra, pruski deželni zbor pa še le sredi januarja. — Nemška državna kancelija za notranje zadeve izdelala je načrt zakona o zavarovanju pomorščakov proti nezgodam. Ta načrt se bode v oktobru predložil tehniški komisiji za pomorsko plovbo. — Iz Prusije je dozdaj bilo iztiranih že nad 40.000 Poljakov, mej njimi kakih 1500 Avstrijcev, drugi so pa ruski podložniki, nekateri pa tudi francoski. Več Poljakov, kateri so se prejšnje čase izselili ali bili pregnani zaradi političkih pregreškov iz Rusije, je dobilo francosko državljanstvo. Pozneje so pa nekateri po opravih šli v Prusijo. Sedaj se iztiravajo na Francosko. To, da se iztiravajo ruski, avstrijski in francoski Poljaki, kaže, da imajo ta iztiravanja le namen, zatirati poljsko narodnost.

Dopisi.

Od sv. Jurija na južni železnici. (Cesarjevič Rudolfovo sadjerejsko društvo za spodnji Štajer.) V glavnem zboru 10. dne maja t. l. sklenilo je društvo letošnje jesen napraviti v Št. Jurju ob juž. žel. sadno razstavo, kakeršno je priredilo lanskega leta v Sevnici. Odbor je na podlagi tega sklepa začasno uložil prošnje

za podporo v možno izvršitev omenjene razstave in sicer 13. dne junija t. l. na visoko c. kr. ministerstvo za poljedelstvo na Dunaji, na slavni centralni odbor c. kr. kmetijske družbe v Gradci in na slavni deželni odbor štajerski. Z dopisom k odgovoru na našo prošnjo se nam od sl. c. kr. osrednjega odbora naznanja, da nam ne morejo dati nobene podpore za razstavne potreščine; rešitvi na ostali prošnji pa nam do danes še nista došli, v kateri nam pa tudi ni dosti upanja staviti na uspešno pomoč, ker si ti gospodje navadno pojasnita ali sveta iščejo v zadevah denarnih in drugih podpor pri spomenitem centralnem odboru.

Ker torej za namenjeno sadno razstavo ne moremo pričakovati nobene podpore, je društveni odbor sklenil, da letos ne napravi navadne razstave, v katerej se lepo, izvrstno blago oziroma razstavljalci odlikujejo s premijami v denarjih, svetinjah, diplomah itd., ampak da se skliče meseca oktobra izredni občni zbor; p. n. člani pa se naprosijo, da prineso ali določijo sadje, katero v njihovih krajih najbolj obrodí ali sploh lep dobiček donaja, katerega lastnik iz lastne skušnje dobro pozna in oceniti vé, da se navzočnim pokaže ter po dotičnih lastnostih in posebnih svojstvih oceniti more.

Na letošnjo sadno razstavo v Št. Jurju so se že mnogi društveniki sadjerejci veselili in se tudi na njo pripravljali, tako okoli Hrastnika, Trbovelj, Kalobja. Nekateri so vsi vneti za razstavo in so pripravljeni svoje ovočje pri občnem zboru razstaviti, če tudi ne bodo z denarjem, svetinjami itd. premirani; morda je več razstavjalcev teh mislij? Če se društvu oglasijo, bo mu ljubo.

Št. Jurij ob juž. žel. 6. sept. 1885.

V. Jarc, tajnik.

Vdovsko učiteljsko društvo

zborovalo je v mestni dvorani v četrtek v 10. dan t. m. Navzočnih bilo je 18 članov. Predsedoval je g. prošt dr. Anton Jarc, ki je pozdravil navzočne in naglašal ugodno društveno stanje, in to po vsej pravici, kajti „Vdovsko učiteljsko društvo“ je v srečnem položaju, da njegovo premoženje vsako leto narašča za najmanj 800 gld.

Mej dohodki nahajamo: Gotovine v blagajnici 250 gld. 16 kr., letnina in ustopnina društvenikov 451 gold, obresti od obligacij 1764 gold. 10 kr., obresti od izposojenih kapitalov 9 gld. 50 kr., akcija banke Slovenije 7 gld., iz hranilnice vzeti 160 gld., vkupe 2641 gld. 76 kr. in obligacije za 500 gld. — Troškov bilo je 2481 gld. 81 kr., izmed katerih se je vdovam in sirotam dalo podpore 1407 gld. 13 kr., 4 učiteljem pa vkupe 100 gld. Društvo ima sedaj 44.883 gld. 21 kr. premoženja, namreč: obligacij za 42.950 gld., v hranilnici 1348 gld. 26 kr., v blagajnici 159 gld. 95 kr., na 4 privatna dolžna pisma izposojenih 425 gld.

Uložene štiri prošnje rešile so se ugodno in dalo se je podpore: Urši Zupanec v Šmartinu pri Gorenjem Gradu 50 gld., Josipu Kravsu 30 gld., Janezu Novaku 30 gld., Josipini Jerom 20 gld.

Pregledovalci računov izbrali so se per acclamationem gg. Adamič, Kavčič in Papler.

Ko je potem prišla na vrsto volitev predsednika in odbora, predlagal je g. Papler, da se g. predsedniku in odboru izreče zahvala in da se vsi zopet per acclamationem izvolijo. Predlog ta vsprejme

Denašnji Irig ima okoli 900 hiš in 6000 stanovnikov, jedno katoliško in tri pravoslavne cerkve. Položaj mu je vrlo romantičen! Dospevši sem gori od Rume, preko ravnega polja, ne ugledate ga prej, dokler mu ne pridete prav blizu. Trg se dviga na solnčnem, poluotoku jednakem holmu, katerega objema mirna, z bujnim ovočjem nasajena dolina. Z južne strani uvide Vas strma ulica po griči navzgor na glavni trg, s katerega se raztekajo postranske ulice po hribu na okrog. Tu na južnem robu, takoj pri uhodu v trg, pozdravlja Vas z vitkim zvonikom jedna pravoslavna cerkev, in če krenete z glavnega trga na desno, proti iztoku, dospejete k drugi pravoslavni cerkvi, stoječi na prijazni, proti jutru nagnjeni terasi. To je glavna pravoslavna cerkva. Ob jej je diven razgled po iztočnem predelu trga, ležečem mej sadnimi vrta v dolinski kotlini. Ako pa se ob prihodu na trg obrnete na levo, pridete do katoliške cerkve, obsenčene s košatimi lipami in akacijami. In če se ob tej cerkvi spustite zopet navzdol, privede Vas pot k tretji pravoslavni cerkvi, dvigajoči se mej običajno ograjo znad zelene trate. — Tukaj na glavnem trgu in ob katoliški

cerkvi, zlasti pa na južnem konci Iriga nahajajo se nekatere lepe, novozidane hiše z mestnim obličjem, dočim so na severni strani in po dolini okrog hiše vzgrajene po seljaškem kroji. V prejšnjih letih bil je Irig baje precej imovit, trgovišče v pravem pomenu besede, kjer so se prodajali vsakovrstni pridelki, zlasti plemenito vino iz Fruškogorskih gor. Ali, odkar je „pripiskal“ železniški vlak sem doli na ravni Srem, steka se vsa trgovina tam doli v Rumi, od koder so jej po železnem trtu pota odprta v širni svet.

Pohajkujočega po trgu gori in doli, zavede me postranska pot preko doline na iztočni strani trga gori na onostransko polje. Tu se razgrne pred mano očarljiva pokrajinska slika! Širna, zelena ravan prostira se proti jugu v nepreglednem polukrogu, okvirjenem s sinjimi srbskimi gorami na skrajnem obzorji. Kakor golobja krdela bliščijo se posamična selišča izmed žitorodnih njiv in bujnotravnih livad. In nad to predivno panoramo razpenja se brezkončni nebeški svod, jasen in prozoren, kakor neskaljeno okó nedolžnega otroka.

Dolgo sem ondu gori strmél v zeleno ravnino

in ko se naposled obrnem na sever, stala je že zopet pred menoj košatogozdna Fruška Gora v vsej svoji bujnosti. In glejte! Tu pod mano, v naročji solčnih gričev, odpira se zavetna dolina daleč tja gori v podgorsko vznožje. Napotim se po dolini navzgor in čez četrte ure dospel sem pred — pravoslavni manastir Opovo. Ta manastir nahaja se, kakor obično vsi pravoslavni samostani, v podgorski kotlini z drevjem in lesovjem zakrit, da mu ne vidite niti vitkega zvonika, dokler ne pridete tik pred vrata. Ondu je prostran vrt, nasajen z vsakovrstnim rastlinjem in cvetličjem. Po peščenih stezi mej bujno obraščenimi gredami se je sprehajal mlad vitkostasen mož, oblečen je bil v dolgo črno samostansko haljo in na glavi je imel visoko, črno, svečeniško kapo brez krajcev, izpod katere so se razsipali po ramah dolgi, rumenkasti kodri. Brada mu je bila istotako skodrana, na sredi razdeljena, ob raz to nežen in oči višnjeve, mile in jasne; skratka: pristna Krisčeva podoba, kakor nam jo predstavljajo slikarji.

Ko se mu predstavim, pove mi, da je opovski „namestnik“, ter me uvede v samostan. Ondu

se z dobroklici, torej so izvoljeni zopet: predsednikom dr. Anton Jarc, odborniki pa: Borštnik Ivan, Čentčič Jarnej, Govekar Fran, Močnik Matej, Praprotnik Andrej, Praprotnik Fran, Tomšič Ivan.

Domače stvari.

— (Občni zbor) društva Glasbene Matice bode v soboto 26. septembra ob 7. uri zvečer v dvorani Ljubljanske Čitalnice.

— (Umrli) je danes jutraj g. Andrej Vojška, bivši računski revident v Trstu. Odkar je bil umirovljen, živel je v Ljubljani. Pokojnik bil je vedno odločen narodnjak. Lahka mu zemlja!

— („Večerna priloga“) vzela je nedavno dr. Schusterja pod svoja ljubeznjiva krila. Nekako čudno se čita, da oficijozni dnevnik zagovarja Nemce in nemškutarje, dočim doslej ni izgubil niti besedice v obrambo narodnjakov, po nemškutarjih napadanih. A pota oficijozne previdnosti so sploh neumljiva, zato se zaradi tega nečemo spotikati. Drugače pa je z notico, ki smo jo priobčili o dr. Schusterji. Kar smo pisali, bilo je resnično. Res je namreč, da je dr. Schuster davno prej za službico prosil, predno je bila razpisana. Res je tudi, da je svoje sile ponudil za polovico plače. V prošnji sicer ni plače izračunal do krajcarja, a rekel je, da bi rad visokemu erarju kaj prištedil. Zategadelj ne zahteva plače, katera mu kot doktorju pristaja, ampak je zadovoljen s plačo, določeno za ranočelnika. Plača ranočelnika pa je ravno polovica plače, določene za doktorja zdravništva. Isto velja tudi o dietah. Naša notica torej ni bila izmišljena, temveč popolnem osnovana. Kar se pa tiče službe tovarniškega zdravnika v Medvodah, je „Večerna priloga“ celo več razkrila, nego smo mi hoteli. Mi smo namreč pisali, da je bil dr. Schuster vsprejet na podlagi nekega spričevala, „Večerna priloga“, da spričevala niti treba ni bilo. Res krasne razmere! Zdravnik se pri nas niti ne vpraša, zna li jezik bolnikov, njemu izročnih, dovolj je, da je tujec. Naj bi bili gospodje v Kolodvorskih ulicah še to povedali, ali dr. Schuster v Medvodah res zdravi, kako z bolniki občuje, kako ordinira, sicer si moramo misliti, da tudi on hodi le — uro navijati.

— (Tudikritika.) „Laibacher Wochenblatt“ ima v svojej današnji številki notico, v kateri se sklicuje na zadnje številjenje, po katerem je na Kranjskem 95% Slovencev in 5% Nemcev. Pri tej priliki toži, da se „Laibacher Zeitung“ trotz dieser „nur 5%“ merkwürdigerweise noch immer in deutscher Sprache tiska. No, če Nemcem ni prav, da je Lajbaherica nemška, bil bi skrajni čas, da se njih želji brez odloga ustreže.

— (Šola Glasbene Matice) se pričinja v 17. dan t. m. Poučuje se petje v moškem, deškem in dekliškem zboru; glasovir v 6 oddelkih; gosli v 5 oddelkih, vijola, čelo in kontrabas ter v glasbeni teoriji; razven tega bodo skupne vaje z godali na lok, v mešanem zboru in v četvero-ter osmeroročnem sviranju na glasovir. Poučni jezik je slovenski. Novi gojenci se vsprejemajo samo 14. dne septembra dopoldne ob 9—11, in popoldne od 3—5. ure v šolskih prostorih: Špital-

pokličje jednega „djaka“ ter me z njim sprejaja najprej po vsem samostanu, potem po raznih hodnikih in naposled v cerkev.

Pravoslavni samostani so večinoma vsi lepo vzgajeni, na štiri vogle z jednim nadstropjem in prostanim dvoriščem. V sredini samostana, na dvorišču dviga se cerkva z jednim zvonikom, vzgrajena v bizantskem slogu. Cerkva opovskega samostana ki je sploh jeden manje imovitih, nema posebnih dragocenosti. Oltar, ali kakor se srbski imenuje: templo je precej uboren, slike po njem in po cerkvenih stenah so bolj primitivne in zakajene, kakor je sploh vsa cerkva nekako zaduhla in plesnjiva.

Ko se vrnemo iz cerkve, pripeljeta me moža na večerni plati samostana do nekih vrat, nad katerimi je napis z zlatimi črkami: „Dositeeve čelie;“ tu me uvedeta v sobo, v kateri je svoj čas bival znani srbski filozof in pisatelj, Dositej Obradović. Tu notri je z oljnatimi bojami naslikana podoba Obradovičeva. Bil Vam je to vrlo lep mož, ljudomilega obličja. Oblečen je civilno, v nošnji prejšnjega veka; okrog vratu ima tisto označujočo belo čipkasto ruto ter je obrat in dolgi lasje mu visé po hrbtu navzdol. Razen Obradoviča nahaja se tu

ske ulice št. 7 v II. nadst. Na poznejša oglašila se ne bode moglo jemati ozira. Bivši gojenci glasbene šole se oglašajo dne 15. septembra od 5—7 ure zvečer. Vsprejmo se samo otroci onih starišev, kateri so udje društva „Glasbene Matice“. Društvenino 2 gld. imajo na novo ustopivši takoj pri vsprejemu plačati za l. 1885/6. Šolnina je za mesec in predmet 1 gld.

— (Vojaki.) ki so bili pri vajah na Koroskem, vračajo se v svoje garnizije. Reservisti 17. polka baron Kuhn pripeljali so se danes dopoldne v Ljubljano in se odpusté takoj danes domov. V 14. dan t. m. dojde iz Kranja, do koder bode peš marširal, 97. polk kralj Milan I. in 20. lovski batalijon. Pri obeh je mnogo vojakov s Kranjskega. V Ljubljani odpuste se vsi rezervisti, ki so blizu doma, drugi pa na raznih postajah, posebno na Notranjskem. 97. polk in 20. lovski batalijon s še službujočimi vojaki odideta potem v svoje garnizije v Pulj, Dinjan, Trst in Koper. Naš domači polk št. 17. (trije batalijoni) pa dospo 16. t. m. peš iz Celovca v Ljubljano, z njim pa tudi vrhovno poveljništvo 28. peš-divizije in 56. peš-brigade.

— („Dvobojček“ v Ljubljani.) Kdo bi bil mislil, da bode španjsko-nemški spor vzbudil odmev celo v naši idilično mirni Ljubljani. In vendar je tako. Pri Plzenskem pivu, ki navadno le hladilno upliva, sedeli so vkupe zastopniki nemške „jeunesse dorée“ in tirali visoko politiko. Jeden „kavalir“ od nog do glave, hvalil je Španjce in njih hrabrost, drugi, nadobudni sin obitelji, ki spada mej takozvano „spiritusaristokratie“ navduševal se je za Bismarcka in njegove tri lase. Beseda je dala besedo, duhovi so se razburili in konečno čuli so se baje izrazi, kakeršni se nahajajo v Göthejevem „Götz von Berlichingen“, ali da bolj po domače povemo, v Knoblovih pesmih. Nasledek bil je, da se je napovedal dvoboj, grozovit dvoboj. Ondu neke blizu ominoznega „Žabjaka“ stopila sta ljuta nasprotnika na bojišče, žejna krvi. Britki sabli zadeta druga v drugo, — cink! — cink! in hkratu bil je nadobudni sin „spiritusaristokrata“ na roki zadet. Rana bila je grozna, vendar pa ne tolika, da bi bila tekla rudeča kri, ali da bi se bilo sploh kaj poznalo. Vesela, da se je grozni dvoboj tako srečno končal, segla sta si v roke, kajti čast, viteška čast bila je rešena. Temu izidu smeje se vsa Ljubljana, samo „papa“ in „mama“ nesrečnega ranjenca ne in pa morda gosp. Doberlet s svojo „Entreprise des pompes funebres“.

— (V Ajševski zadevi) poslala se je, kakor piše „Soča“, prošnja na nadsodnijo v Trstu, da bi se vršila obravnava drugej, ker preiskovalni sodnik v Gorici ni zmožen slovenščine in ker sta upletena v to zadevo dva avskultanta tukajšnje sodnije in predsednikov sin. V odloku se pravi, da prošnja ni v zakonu utemeljena. Iz zapora izpustili so bili do petka Komelovo dekle in pet fantov, v petek pa še ostale.

— (Zaradi političkih pregreškov) so v Istri več Italijanov zaprli. Mej istimi je tudi slaboznani Eduard Cuder poznat po svojem strastnem delovanju v Kastvu.

— (Nevarnega tatu,) Matevža Levca, že mnogokrat kaznovanega, obsodila je včeraj c. kr. deželna sodnija Ljubljanska na tri leta težke ječe, po-

notri vse polno slik iz srbske zgodovine: raznovrstni carji in knezi, cerkveni patrijarhi in vladike, narodni junaki, mej jimi hajduk Veljko in mnogi drugi zaslužni možje.

Obradović se je porodil l. 1739 v Banatu v mesteci Čakovem in je umrl 28. dan marca meseca l. 1811 v Belemgradu, kjer je pokopan v saborni cerkvi. Mož je veliko storil za vzbujanje srbske književnosti! „Posle svetog Save i njegova književnog rada“ — pravi nek životopisec Obradovičev — ne rodi se v nas veči čovek i samouk književnik do Dositija. On je udario novim pravcem, i stao knjige pisati za narod i narodne potrebe, učeći i druge, da pišu jezikom srbskim, kako su od majke svoje naučili. Njegove knjige bile su i jesu prava blagodat narodu samem...“

Obradović je prepotoval velik del Evrope, bil je po vseh glavnih njenih mestih, tudi na Nemskem, kakor v Lipsiji itd. Ko se je vrnil domov, preživel je nekaj let v opovskem samostanu, in v spomin njegovega bivanja v tem samostanu, čuva se ondu še zdaj goraj omenjeno „Dositeeve čelie“, in to kakor sem videl, z velikim spoštovanjem.

V Irigu. Prostoslav Kretanov.

ostrene vsaki mesec s postom, ker je v dan 2. avgusta t. l. (pred Porcijunkulo) hotel ulomiti v prodajalnico gosp. Lovreta Blaznika, kramarja na Starem trgu št. 6.

— (Treščilo) je včeraj zvečer ob 9. uri v kozolec posestnika in vrlega rodoljuba g. Jakoba Petkovška v Rovtah h. št. 31, okraj Logatec. Kozolec, v katerem je bilo veliko žita in sena, pogorel je do tal. Škoda ceni se na 3000 gld. Kozolec z vsebino ni bil zavarovan.

— (Karirane računice.) Vsled mnogih prošenj dovolilo je naučno ministerstvo, da se smejo karirane računice rabiti do začetka šolskega leta 1886/87. Deželna šolska oblastva dobila so že naznanila o tem podaljšanju.

— (Premiranje konj v Radovljici 9. septembra.) Za kobile z žrebeti dobili so: Janez Valant iz Hlebeč 7 cekinov; Miha Beravs z Brega 5 cekinov; Janez Gogala iz Hraš 4 cekine; Janez Marolt iz Radolne 3 cekine; Fran Legat iz Lesec in Jože Pogačar iz Vrbe, vsak srebrno svetinjo. — Za mlade breje kobile: Jurij Globočnik z Gorenjega Otoka 5 cekinov; Jože Vidic iz Lesec 4; Janez Kolman iz Zapuž 3 cekine; Sreberno svetinjo: Luka Grilec iz Zgoš, Marija Debelak iz Nove vasi. — Za jedno in dveletna žrebeta; Jakob Žvan iz Gorjan, Lovro Teran iz Smokuča, Matej Debelak iz Dvorske vasi, vsak po dva cekina. Sreberno svetinjo: Janez Pristav z Brega in Fran Valant z Lesec.

— (Premiranje konj v Kranji 10. septembra.) Za kobile z žrebeti dobili so: Valentin Gradišek iz Trzine 7 cekinov; Andrej Primožič s Pristave 5, Miha Kepic iz Praprotnice 4, Fran Kepic iz Cerkljan 3 cekine. Sreberno svetinjo: Matija Barle z Luž in Jože Grašič z Golnika. Za mlade breje kobile: Janez Likozar z Lokve (Vokla) 5 cekinov; Fran Jenko iz Podrečja 4, Gašper Zupan iz Prvačevega 3 cekine. Sreberno svetinjo: Fran Gerkman iz Tujnice in Anton Arcé s Studenca. Za jedno in dveletna žrebeta: Valentin Gradišek iz Trzine, Andrej Bohinec iz Zapog in Alojzij Krenner iz Škofjeloke, vsak po dva cekina. Sreberno svetinjo: Jože Zupanec iz Srakovelj in Rok Mali iz Vetrne.

— (Vabilo k slavnosti,) katero priredijo Vipavski rodoljubi dne 17. sept. t. l. ob 10. uri zjutraj o priliki, ko se uzidata plošči v spomin ranjkih prečastitih gospodov Štefana Kocijančič-a, častnega korarja stolnega kapiteljna v Gorici, profesorja in vodje Goriškega centralnega semenišča itd. in Jurija Grabrijan-a, častnega korarja stolnega kapiteljna v Ljubljani in dekana v Vipavi itd. Spored: 1. Slovesna sveta maša ob 10. uri v farni cerkvi. 2. Pred šolskim poslopjem zapoje se pesem „Molitev.“ 3. Slavnostna govora. 4. Blagoslovljenje dotičnih ploščic. 5. Petje. Ob 1½ jedne ure popoldne bode slavnostni banket. (Couvert 1 gld. 50 kr. Kdor se banketa udeleži, naj se oglasi vsaj do 14. t. m. pri vodstvu ljudske šole v Vipavi ustno ali po dopisnici.) K obilni udeležbi vabijo

Vipavski rodoljubi.

— (Vabilo) h glavnemu zboru društva poštarjev in poštinih opraviteljev na Kranjskem, Primorskem in Dalmatinskem dne 24. septembra 1885. ob 10 uri predpoludne v Volovski (pri Restavrantu G. Wirtinger.) Dnevni red: 1. Letno poročilo. 2. Poročilo društvenega blagajnika. 3. Preudarki. 4. Prosti nasveti. 5. Nasveti predsednika. Oni p. n. društveniki, kateri se tega glavnega zbora udeležiti mislijo, naj to podpisane načelniku, kakor hitro mogoče, naznaniti blagovolijo, da se jim legitimacije za znižano voznino po železnici oskrbijo. V odpravo vseh neprilik opominja se p. n. društvenike, ko imajo legitimacije le veljavo sprejemnikom, da vzamejo s sabo tudi društveno sprejemnico. Ker je neobhodno potreba, da se pri tem glavnem zboru društvena pravila prenarede, vabijo se p. n. društveniki k obilni udeležbi.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 12. septembra. Grof Benomar pričakuje kurirja, ki ima prinesiti izpričavanje španjske vlade zaradi razžalenja nemške zastave.

Madrid 12. septembra. Vlada zanikava, da bi bil Canovas igrede izval, kakor trdijo listi. Do sedaj na vsem Španjskem zaradi puntarskih klicev 200 zaprtih. Solms bode zvečer prisoten pri vsprejemanju v palači povodom rojstvenega dne princesinje asturijske.

NAZNANILO.

Ker sva zdaj gotova s prezidavanjem svoje prodajalnice na drobno in se je kupčija zopet preselila vanjo, usojava se najudaneje opozarjati na svojo bogato, za letni čas z nova najboljše preskrbljeno

zalogo manufakturnega in modnega blaga.

Najtopleje zahvaljuje se na dozdanjem zaupanju in obetajoč najpoštenjšo postrežbo po najnižji ceni tudi zanaprej, uljudno vabiva čestito občinstvo, da mnogobrojno obiskuje najino prodajalnico, in prosiva za obilna naročila z dežele

z največim spoštovanjem

KRISPER & URBANC.

(512—3)

(530—1)

Dunajska borza

dné 12. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld.	20	kr.
Srebrna renta	83	60	"
Zlata renta	109	70	"
5% marcna renta	100	05	"
Akcije narodne banke	869	"	"
Kreditne akcije	287	25	"
London	125	"	"
Srebro	—	—	"
Napol.	9	92	"
C. kr. cekini	5	88	"
Nemške marke	61	35	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	127	50
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	170	75
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109	60	"
Ogrska zlata renta 4%	99	25	"
5% papirna renta 5%	92	40	"
5% štajerske zemljiše odvez. oblig.	104	"	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116	80
Zemlj. obć avstr. 4% zlati zast. listi	124	"	"

Učenec

vsprejme se

v neke mehanične delavnici.

Natančneje pove iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(516—3)

Trgovski pomočnik,

z dobrimi spričevali, vaje v trgovini z mešanim blagom, išče službe na deželi.

(528—1)

Pisma naj se pošljejo na B. S. poste restante Rakel.

H. BRANCHETTA

zaloga klobukov

v Ljubljani, na Kongresnem trgu št. 7, poleg gledališča.

prilaga svojo bogato zalogo svilnatih in klobukov iz klobučine, kap, specialitet klobukov za dečke, slamnikov vsake vrste.

(495—4)

CHAPEAUX-CLAUQUES

domače in inozemske izdelke, po najnovejši obliki in faconu.

Najkulantnejša postrežba se zagotavlja.

Največja zaloga šivalnih strojev.

JAN. JAX,

Ljubljana, HOTEL EVROPA.

Na mesečne obroke po 4 do 5 gld.

(513—2)

Šestletno jamstvo.

Pouk brezplačno.

Zahvala in priporočilo.

Zahvaljujoč se za mnogostransko zaupanje mojim častitim kupovalcem in naročevalcem izmed mestjanstva in velečastite duhovščine, si usojam naznanjati, da imam za

jesensko in zimsko sezono

v zalogi najboljše angleško, francosko in moravsko blago in se priporočam tedaj velečastitemu p. n. občinstvu za narejanje oblek po najmodernejšem kroji z zagotovilom jako rečne in kolikor mogoče cene postrežbe.

(509—2)

Z velespoštovanjem

F. CASSERMANN,

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 6, v Paussolin-ovej hiši.

Burgundsko vino.

To fino in dobro Burgundsko vino Ogerske (francoske trte, nasajene v obširnih vinogradih na Ogerskem) priporočajo slavni zdravniki zaradi njegove milobe in izvrstnih svojstev pri želodčnih boleznih, pomanjkanju krvi, oslavljenju, diareji in reknavalescenci (Slezija) uporablja to vino že več kakor 15 let in priporoča posebno kot okrepujoče pri reknavalescenci.

Jedino zalogo za Kranjsko

ima (407—5)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Velika steklenica velja 80 kr., 10 steklenic 7 gld.

Po pošti se pošlje najmanj 5 steklenic.

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Mazilo za lase, jedno najboljših sredstev, da se prostor, kjer rasejo lasje, utrdi in da lasje ne izpadajo, ob enem jim daje lep lesk in se uporablja z gotovim uspehom pri tisočih. 1 lonček za dolgo časa samo 60 kr.

Francosko žganje najboljša vrsta, ljudstvu priljubljena lek; mala steklenica 20 kr.; velika steklenica 40 kr. z obširnim navodom za uporabo.

Parizki prašek za dame, najfinerše vrste, bel in rožast, v skatljah po 30 kr., s pravo rožino vonjavo, zelo nežen po 40 kr.

Orientalni dišeči prašek odvzame, če se dene mej perilo, neprijeten duh po mili in razširja prijetno vonjavo. 1 zavitek 30 kr.

Ozeblinski balzam po dr. Képesu je odlično najboljšo sredstvo zoper vsako ozeblino in zastarele ozeblinske bule. Steklenica z navodom vred 30 kr.

Merčesni prašek prežene: bolhe, stenice, muhe, mole; dobiva se v poljubnih cenah in v steklenicah po 20 kr.

Seidlitz-prah je prijeten, razstapljen in kri čistilen pripomoček in znamenit zoper zaprtje telesa in krvne navale. 1 skatula z navodom vred 40 kr., jedna velika 80 kr.

Malaga najfinerša v botelijah po 60 kr.

(406—10)

Razpošilja se vsak dan po poštnem povzetju.

Izvožen, lahak, pokrit, dvouprežen

VOZ,

kočijažni voz

in (529)

koleselj

prodado se po ceni

v Igriskih ulicah 8.

(522—2)

Razpis

štipendij za posebne šole na tehnološkem obrtniškem muzeji na Dunaji, in sicer za mizarstvo za pohišno opravo in stavbinska dela, za pletenje izdelkov iz vrbovega in družega lesa ter za vrbo-rejo, za domače obrtniško rezljanje in strugarstvo.

Izvršuje sklep slavnega deželnega zbora se razpišejo tri štipendije za mizarstvo za pohišno opravo in stavbinska dela in strugarstvo, dve štipendiji za pletenje izdelkov iz vrbovega in družega lesa ter za vrbo-rejo in jedna štipendija za domače obrtniško rezljanje in strugarstvo.

Pogoji za te štipendije so ti-le:

1. Štipendije za mizarstvo za pohišno opravo in stavbinska dela in strugarstvo znašajo za 12 mesecev po 660 gld.

Štipendiji za pletenje izdelkov iz vrbovega in družega lesa ter za vrbo-rejo znašati za 7 mesecev po 327 gld., in štipendija za domače obrtniško rezljanje in strugarstvo za 6 mesecev 360 gld.

2. Kdor dobi štipendije, se zaveže, da hoče po izvršenem šolskem tečaju najmanj skozi pet let v domači deželi proti primernemu plačilu po zahtevanju v dotičnih obrtniških delih teoretično in praktično poučevati.

3. Prošnjiki za štipendije morajo 20 let stari biti ter dokazati, da so slovenskega in nemškega jezika dobro zmožni.

4. Kdor hoče dobiti štipendijo za mizarstvo za pohišno opravo in stavbinska dela ali za strugarstvo, mora še dokazati, da se je po dovršenem obiskovanju kake strokovne šole za domačo obrtnijo ali po dobro dokončanem pouku pri mojstru praktično posebno odlikoval.

Pouk v mizarstvu in strugarstvu se prične s 1. oktobrom l. 1885; koliko časa bode trajal, se pa ne more določiti, ker to bode odvisno od izobraženja in nadarjenja vsacega posameznega štipendista. Vendar pa se zahteva od vsacega, da najmanj jedno leto dotično šolo nepretrgano obiskuje.

5. Prošnjiki za štipendije za pletenje izdelkov iz vrbovega in družega lesa ter za vrbo-rejo, potem za štipendijo za domače obrtniško rezljanje in strugarstvo morajo razen tega, kar se pod točko 3. zahteva, tudi dokazati, da so ljudsko šolo z dobrim uspehom dovršili; prošnjiki za štipendijo za domače obrtniško rezljanje in strugarstvo pa morajo tudi še dokazati svoje vednosti in dosedanje praktično porabo pri izdelovanju domačih obrtniških izdelkov iz lesa.

Šolski tečaj za pletenje izdelkov iz vrbovega in družega lesa ter za vrbo-rejo traja od 1. oktobra l. 1885 do 30. aprila l. 1886, oni za domače obrtniško rezljanje in strugarstvo od 1. oktobra l. 1885 do konca marca l. 1886.

6. Lastnoročno pisane in z vsemi potrebnimi dokazili podprte prošnje predložiti je najkasneje do 24. septembra t. l.

deželnemu odboru.

V Ljubljani, dné 11. septembra 1885.

Od deželnega odbora kranjskega.

Prostovoljna prodaja posestva s hišo.

Natančneje pove gospod

Josip Matevž ml.,

v Ljubljani, Križanski trg št. 2.

Kdor pristno Brnsko volneno blago

dobivati želi, obrne naj se z zaupanjem na (517—2)

najstarejšo Brnsko firmo za sukno

Meter po 2—7 gld. MORITZ BUM v BRNU. Ustanovljeno 1822.

Popolnem uniči šurke in prašičke prav do zadnjega samo (9—7)

ZACHERL-ov prašek za šurke.

Pristen dobiva se samo v originalnih steklenicah z imenom in varstveno znamko. — Dobi se pri trgovcih, pri katerih dotični plakati visé v izlozbi.